

Teise väite kohaselt on rikutud tema õigust tõhusale kohtulikule kaitsele, sest olukorras, kus hageja hagi on vastuvõetamatu, puudub tal õiguskaitsevahend vaidlustamiseks asjaolu, et tal ei ole enam kindlustuskaitset, kuigi ta on töötanud kogu oma elu.

Kolmanda väite kohaselt on rikutud põhimõtet, et kohaldamisele kuuluvad ühe riigi õigusaktid, kuna Euroopa Liidu Üldkohus leidis, et pärast ülekandmist igasuguse sotsiaalkindlustuskaitse kaotamine Itaalias „tuleneb asjaomase riigisisese õiguse normidest ning tema olukord ühise ravikindlustusskeemi puhul ei oma mingit tähtsust“.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie (Poola) 12. mail 2020 – M.P., B.P. versus „A.“, kes tegutseb „A.“ S.A. vahendusel

(Kohtuasi C-212/20)

(2020/C 304/08)

Kohtumenetluse keel: poola

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: M.P., B.P.

Kostja: „A.“, kes tegutseb „A.“ S.A. vahendusel

Eelotsuse küsimused

1. Kas, võttes arvesse nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiivi 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes⁽¹⁾ artikli 3 lõiget 1, artikli 4 lõiget 1 ja artiklit 5 ning selle direktiivi põhjendusi, milles on ette nähtud kohustus koostada leping lihtsas ja arusaadavas keeles ning vajadus tõlgendada kahtlusi tarbija kasuks, peab lepingusäte, millega määratletakse välisvaluuta ostu ja müügi kurss välisvaluutaga indekseeritud laenu lepingus, olema sõnastatud ühetimõistetavalt ehk nii, et laenuvõtja/tarbija saaks selle kursi kõnealusel päeval ise kindlaks teha, ning kas, võttes arvesse lepingute liiki, millele viidatakse ülaltoodud direktiivi artikli 4 lõikes 1, lepingu pikaajalist (mitmekümneaastast) iseloomu ja asjaolu, et välisvaluuta kurss muutub pidevalt (igal hetkel), on võimalik sõnastada lepingusäte üldisemalt, nimelt nii, et see oleks seotud välisvaluuta turuhinnaga, mis takistaks poolte õiguste ja kohustuste olulise tasakaalustamatuse tekkimist tarbija kahjuks ülaltoodud direktiivi artikli 3 lõike 1 tähenduses?
2. Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, siis kas nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiivi 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes artikli 5 ja selle direktiivi põhjenduste kontekstis saab tõlgendada lepingusätet, milles käsitletakse viisi, kuidas laenuandja (pank) määrab välisvaluuta ostu ja müügi kursi, nii, et lahendada lepingust tulenevad kahtlused tarbija kasuks ja võtta seisukoht, et lepingus ei ole määratletud välisvaluuta ostu ja müügi kurssi mitte meelevaldselt, vaid vaba turu põhimõttel, eriti olukorras, kus pooled on välisvaluuta ostu ja müügi kurssi määratlevatest lepingusätetest ühtmoodi aru saanud või kus laenuvõtja/tarbija ei tundnud lepingu sõlmimise ja täitmise ajal huvi vaidlustatud lepingusäte vastu, sh ei tutvunud ei lepingu sõlmimise hetkel ega kogu lepingu kestuse jooksul lepingu sisuga?

⁽¹⁾ EÜT 1993, L 95, lk 29; ELT eriväljaanne 15/02, lk 288.